

Ölüm Öncesi Aşk Sonrası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Eylül 2024

Sana gelince...
Ne ben Sezarım,
Ne de sen Brütüssün...
Ne ben sana kızarım
ne de zatın zahmet edip bana küssün..
Artık seninle biz,
düşman bile değiliz..(Nazım Hikmet)

Aşkın gazabına uğradım:
Taşkın ve çatık kaşlı nehirler gibi
Ruhumda tütendin
Varlığımın tüttürdüğü bir gizem bir şiir ya da
Meali olmayan kök hücrem gibi
Sarmalında evrenin
Toprağın sesine kulak verdiğim
Derinden usuldan beni çağıran sesi
Sirenleri aşkın susmak bilmedi
Gezgin ve seyyah na'sım solmak bilmedi
Solumda saklı gizemin

Sağımda sağdıçım kalemim
Mermer mezar başlığı altında şiirin
Oysaki yeni daha şimdi doğmuştu yüreğim
Nemli siması
Aşkın da seması
Sözcüklerin ricası
Sen ki:
Siyam yalnızlığımın iksiri
Gök kubbe âşık
Yerküre yoldaş
Yoldan çıkmak ne ki aşk olmadıktan sonra?

Seyrüseferinde şiirin bir girift bir dehliz nemli mendilim soluk tenim ve okunaklı el yazım...
Divitim.
Dibi defalarca gördüğüm.
Başı olmayan melun bir şarkı.
Metruk hecelerin gizemi ve yerkürenin hacmi...
Ölüm öncesi.
Aşk sonrası.
Yalnızlığın kâfir acısı...
Üstadın gizeminde seken kelimelere baka kaldığım yetmedi acının racon kestiği.
Amatör kalemim ne ki göğün köpüren öfkesinde saklı o dinamit lokumu gibi ve de yüreğimin pimini
çekiyorum ansızın.
Sözcükler dilaltım.
Yalnızlık yazgım.
Yarama merhem olansa şiir ve hüznün ve ben derme çatma kulübemde kundaklanmış yüreğimle çıktım
bir kere sevginin teftişine.
Rakımlar uzak.
Rakamlar ise tuzak.
Lakin hemhal olduğum sadece lal harfler ansızın can bulan ansızın da sonlanan bir gizemin satır
aralarında kendimi aradığım ve kurcaladığım iç sesim ve kurguladığım şiirlerim...
Nemine sadığım göğün yerkürenin de katmanlarında sıkışıp kalmış bir cenin gibi an itibari ile yeniden
dönmek istiyorum annemin rahminde sıkışıp kalmış bedenimden eser kalmasa bile esaretin taarruzunda
imgelerin son bulmayan nakaratında sadece çömmek yere ve görünmez olmak adına siyah bir cübbenin
içinde biteviye erimek ve yok olmak adına.
Mazbut bir aşkın bakir yalnızlığında.
Şaşkın mizacımın öfkesini kum torbasına boşalttığı...
Ve de yıkılan kumdan kalelerim.
Bir kum saatinde saklandığım ve kum zerreleri misali zihnimin boşaldığı ve ertelenmiş ölümün yongası

bir çiçek misali belki de dalımdan kopmanın verdiği o kekremsi tadı tattığım kadar tattırmak istiyorum insanlığa.

Nasıl cüret edebilirdim aksi takdirde sevmeye?

Ve nasıl dillendirebilirdim sevilmeyi?

Bir nükte.

Bir tutku.

Bir de ruhun saklı tuttuğu utku.

Yüreğin peyzajında saklı ufku ve de...

Şahikanın kanatlarına serili bir benek gibi ya da kelebek ve işte sonlandırırken günü ölümüne sevdiğim gönlümün saklı tuttuğu o solgun gülü koklarken ölekaldığım...